I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2021/1767 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 6 octombrie 2021

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Uniunea și statele sale membre sunt părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus") ([3]), fiecare având atât propriile responsabilități și obligații, cât și responsabilități și obligații comune în cadrul convenției respective.

(2) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) a fost adoptat pentru a contribui la punerea în aplicare a obligațiilor care decurg din Convenția de la Aarhus prin stabilirea normelor de aplicare a acesteia în ceea ce privește instituțiile și organele Uniunii.

(3) În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european, Comisia s-a angajat să ia în considerare revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 pentru îmbunătățirea accesului la căile de atac administrative și judiciare de la nivelul Uniunii pentru cetățenii și organizațiile neguvernamentale de mediu care au îndoieli specifice cu privire la compatibilitatea cu dreptul mediului a actelor administrative cu efecte asupra mediului. De asemenea, Comisia s-a angajat să ia măsuri pentru a îmbunătăți accesul cetățenilor și al organizațiilor neguvernamentale la

([1]) JO C 123, 9.4.2021, p. 66.

([2]) Poziția Parlamentului European din 5 octombrie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 octombrie 2021.

([3]) Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, 17.5.2005, p. 1).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

justiție în fața instanțelor naționale din toate statele membre. În acest scop, Comisia a emis comunicarea din 14 octombrie 2020 privind îmbunătățirea accesului la justiție în probleme de mediu în UE și în statele sale membre, în care afirmă că „accesul la justiție în probleme de mediu, atât prin intermediul Curții de Justiție a UE (CJUE), cât și al instanțelor naționale în calitate de instanțe ale Uniunii, reprezintă o importantă măsură de sprijin care contribuie la realizarea tranziției prevăzute de Pactul verde european, precum și o modalitate de a consolida rolul de gardian pe care societatea civilă îl poate exercita în spațiul democratic”.

(4) Fără a aduce atingere prerogativei CJUE de a stabili cheltuielile, procedurile judiciare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 trebuie să nu fie exagerat de costisitoare, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Convenția de la Aarhus. În consecință, instituțiile și organele Uniunii vor depune eforturi pentru a suporta și, prin urmare, pentru a solicita rambursarea numai a unor cheltuieli rezonabile în astfel de proceduri.

(5) Având în vedere dispozițiile articolului 9 alineatele (3) și (4) din Convenția de la Aarhus, precum și concluziile și avizele Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus în cauza ACCC/C/2008/32, ar trebui să se realizeze conformitatea dreptului Uniunii cu dispozițiile Convenției de la Aarhus privind accesul la justiție în probleme de mediu într-un mod compatibil cu principiile fundamentale ale dreptului Uniunii și cu sistemul său de control judiciar.

(6) Prin Decizia (UE) 2018/881 ([5]), Consiliul a solicitat un studiu privind opțiunile Uniunii pentru a răspunde constatărilor Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus în cauza ACCC/C/2008/32, care să fie urmat, dacă este cazul, de o propunere de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006. În plus, Parlamentul European a solicitat modificarea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 în rezoluțiile sale din 15 noiembrie 2017 referitoare la Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie ([6]), din 16 noiembrie 2017 referitoare la evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu ale UE (EIR) ([7]) și din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ([8]).

(7) Articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus prevede că, în cadrul dreptului său intern, fiecare parte se asigură că, dacă îndeplinesc criteriile prevăzute în dreptul său intern, membrii publicului au acces la căi de atac judiciare sau la alte căi de atac pentru a contesta legalitatea de fond și procedurală a oricărei decizii, a oricărui act sau a oricărei omisiuni care contravine dispozițiilor dreptului său intern în domeniul mediului. Procedura de control administrativ prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 completează sistemul general al Uniunii de control jurisdicțional care permite publicului să supună actele administrative unui control prin intermediul căilor de atac judiciare directe la nivelul Uniunii, și anume în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și, în conformitate cu articolul 267 din TFUE, prin intermediul instanțelor naționale. Dreptul și obligația instanțelor naționale de a sesiza CJUE cu o cerere de decizie preliminară, în temeiul articolului 267 din TFUE, reprezintă elemente esențiale în sistemul respectiv. În temeiul articolului 267 din TFUE, astfel cum a fost interpretat de către CJUE, instanțele naționale ale statelor membre formează o parte integrantă din sistemul de protecție juridică al Uniunii, ca instanțe de drept comun privind dreptul Uniunii ([9]).

(8) Limitarea reexaminării interne prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 la actele administrative cu caracter individual a fost principalul motiv de inadmisibilitate a cererilor de reexaminare internă formulate de organizațiile neguvernamentale de mediu în temeiul articolului 10 din respectivul regulament, inclusiv în ceea ce privește actele administrative care au un domeniu de aplicare mai larg. Prin urmare, este necesar să se extindă domeniul de aplicare al procedurii de reexaminare internă prevăzut în regulamentul menționat pentru a include actele fără caracter legislativ cu aplicabilitate generală.

([5]) Decizia (UE) 2018/881 a Consiliului din 18 iunie 2018 prin care se solicită Comisiei să prezinte un studiu privind opțiunile Uniunii pentru a răspunde constatărilor privind cauza ACCC/C/2008/32 ale Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus și, dacă este cazul, având în vedere rezultatele studiului, o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 (JO L 155, 19.6.2018, p. 6).

([6]) JO C 356, 4.10.2018, p. 38.

([7]) JO C 356, 4.10.2018, p. 84.

([8]) JO C 270, 7.7.2021, p. 2.

([9]) Avizul Curții de Justiție din 8 martie 2011, Crearea unui sistem unitar de soluționare a litigiilor privind brevetele, 1/09, ECLI:EU:C:2011:123, punctul 80.

(9) Domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 cuprinde actele adoptate în temeiul dreptului mediului. În schimb, articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus se referă la contestarea actelor sau a omisiunilor care „contravin" dreptului mediului. Astfel, este necesar să se clarifice faptul că ar trebui efectuată o reexaminare internă pentru a verifica dacă un act administrativ contravine dreptului mediului.

(10) Atunci când se evaluează dacă un act administrativ conține dispoziții care, prin efectele lor, ar putea să contravină dreptului mediului, este necesar să se analizeze dacă dispozițiile respective ar putea avea un efect negativ asupra realizării obiectivelor politicii Uniunii în domeniul mediului prevăzute la articolul 191 din TFUE. În caz afirmativ, procedura de reexaminare internă ar trebui să se aplice și în privința actelor care au fost adoptate în punerea în aplicare a unor politici diferite de politica Uniunii în domeniul mediului.

(11) În temeiul articolului 263 din TFUE, astfel cum a fost interpretat de CJUE, se consideră că un act are efecte externe și că, prin urmare, poate face obiectul unei cereri de reexaminare dacă este destinat să producă efecte juridice față de terți. Actele pregătitoare, recomandările, avizele și alte acte neobligatorii care nu produc efecte juridice față de terți și care, prin urmare, nu pot fi considerate ca având efecte externe, în conformitate cu jurisprudența CJUE, nu ar trebui deci să fie considerate drept acte administrative în sensul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 ([10]).

(12) În vederea asigurării coerenței juridice, se consideră că un act are efecte juridice și că, prin urmare, poate face obiectul unei cereri de reexaminare în conformitate cu articolul 263 din TFUE, astfel cum a fost interpretat de CJUE ([11]). Dacă se consideră că un act are efecte juridice, acesta poate face obiectul unei cereri de reexaminare indiferent de forma sa, deoarece caracterul său este analizat prin prisma efectelor, a obiectivului și a conținutului său ([12]).

(13) Pentru a acorda timp suficient în vederea desfășurării unui proces de reexaminare adecvat, este oportun să fie prelungite termenele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 pentru solicitarea unui control administrativ și cele aplicabile instituțiilor și organelor Uniunii pentru a răspunde unei astfel de solicitări.

(14) În conformitate cu jurisprudența CJUE ([13]), organizațiile neguvernamentale de mediu sau alți membri ai publicului care solicită o reexaminare internă a unui act administrativ au obligația de a indica, atunci când prezintă motivele cererii de reexaminare, elementele de fapt sau argumentele de drept substanțiale care pot da naștere unor îndoieli plauzibile.

(15) Domeniul de aplicare al procedurilor de reexaminare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 ar trebui să acopere atât legalitatea de fond, cât și legalitatea procedurală a actului contestat. În conformitate cu jurisprudența CJUE, procedurile inițiate în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf din TFUE și al articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 nu se pot întemeia pe motive sau probe care nu figurează în cererea de reexaminare, deoarece, în caz contrar, cerința de la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 referitoare la precizarea motivelor reexaminării în cadrul unei astfel de cereri ar fi lipsită de efectul său util, iar obiectul procedurii inițiate prin cerere ar fi modificat ([14]).

(16) Actele adoptate de autoritățile publice ale statelor membre, inclusiv măsurile naționale de punere în aplicare adoptate la nivelul statelor membre impuse de un act fără caracter legislativ adoptat în temeiul dreptului Uniunii, nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1367/2006, în conformitate cu tratatele și cu principiul autonomiei instanțelor naționale.

([10]) Hotărârea Curții de Justiție din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11 P, ECLI:EU:C:2013:625, punctul 56.

([11]) A se vedea Hotărârea în cauza C-583/11 P, punctul 56.

([12]) Hotărârea Curții de Justiție din 10 decembrie 1957, Usines à tubes de la Sarre/Înalta Autoritate, 1/57 și 14/57, ECLI:EU:C:1957:13, p. 114; Hotărârea din 31 martie 1971, Comisia/Consiliul, 22/70, ECLI:EU:C:1971:32, punctul 42; Hotărârea din 16 iunie 1993, Franța/Comisia, C-325/91, ECLI:EU:C:1993:245, punctul 9; Hotărârea din 20 martie 1997, Franța/Comisia, C-57/95, ECLI:EU:C:1997:164, punctul 22; și Hotărârea din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, punctul 36.

([13]) Hotărârea Curții de Justiție din 12 septembrie 2019, TestBioTech/Comisia, C-82/17 P, ECLI:EU:C:2019:719, punctul 69.

([14]) A se vedea Hotărârea în cauza C-82/17 P, punctul 39.

(17) Organizațiile neguvernamentale de mediu și alți membri ai publicului ar trebui să aibă dreptul de a solicita o reexaminare internă a actelor administrative și a omisiunilor instituțiilor și organelor Uniunii cu respectarea condițiilor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, astfel cum este modificat prin prezentul regulament.

(18) Atunci când demonstrează atingerea adusă drepturilor lor, membrii publicului ar trebui să demonstreze existența unei încălcări a acestor drepturi. Aceasta poate presupune o restricție nejustificată sau un obstacol în calea exercitării acestor drepturi.

(19) Membrii publicului nu sunt obligați să demonstreze că sunt vizați în mod direct și individual în înțelesul articolului 263 al patrulea paragraf din TFUE, astfel cum a fost interpretat de CJUE ([15]). Cu toate acestea, pentru a evita ca membrii publicului să aibă un drept necondiționat de a solicita o reexaminare internă („actio popularis"), care nu este prevăzut de Convenția de la Aarhus, aceștia ar trebui să demonstreze că sunt afectați în mod direct în comparație cu publicul larg, de exemplu, în cazul unei amenințări iminente la adresa sănătății și siguranței lor sau al atingerii aduse unui drept de care beneficiază în temeiul dreptului Uniunii, ca urmare a presupusei încălcări a legislației de mediu, în conformitate cu jurisprudența CJUE ([16]).

(20) Pentru a face dovada unui interes public suficient, membrii publicului ar trebui să demonstreze în mod colectiv atât existența unui interes public pentru conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, protejarea sănătății umane, utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale sau combaterea schimbărilor climatice, cât și faptul că cererea lor de reexaminare este susținută de un număr suficient de persoane fizice sau juridice din întreaga Uniune, prin colectarea semnăturilor lor, fie în format fizic, fie digital.

(21) Pentru a asigura eficacitatea procedurilor interne de reexaminare și, în special, faptul că cererile de reexaminare îndeplinesc, după caz, criteriile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 și prezintă elemente de fapt sau argumente de drept substanțiale care pot da naștere unor îndoieli plauzibile cu privire la evaluarea efectuată de instituția sau organul Uniunii ([17]), membrii publicului ar trebui să fie reprezentați fie de o organizație neguvernamentală de mediu care îndeplinește criteriile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, fie de un avocat cu drept de exercitare a profesiei în fața unei instanțe a unui stat membru.

(22) În cazul în care o instituție sau un organ al Uniunii primește mai multe cereri de reexaminare a aceluiași act sau a aceleiași omisiuni și conexează cererile respective pentru a le evalua în cadrul unei proceduri unice, instituția sau organul Uniunii, în răspunsul său, ar trebui să analizeze fiecare cerere pe baza propriilor argumente. În special, dacă o astfel de cerere este considerată inadmisibilă din motive procedurale sau dacă este respinsă pe fond, acest lucru nu ar trebui să aducă atingere examinării celorlalte cereri de reexaminare evaluate în cadrul aceleiași proceduri.

(23) Pentru a asigura tratarea eficace a cazurilor, instituțiile și organele Uniunii ar trebui să depună eforturi pentru a aplica criteriile prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 în mod consecvent.

(24) Din motive de transparență și de gestionare eficace a cazurilor, instituțiilor și organelor Uniunii ar trebui să li se permită să instituie sisteme online de primire a cererilor de reexaminare internă.

(25) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume de a stabili norme detaliate privind aplicarea dispozițiilor Convenției de la Aarhus în ceea ce privește instituțiile și organele Uniunii, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat doar la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

([15]) Hotărârea Curții din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, ECLI:EU:C:1963:17.

([16]) Hotărârea Curții din 25 iulie 2008, Janecek, C-237/07, ECLI:EU:C:2008:447, Hotărârea din 1 iunie 2017, Folk, C-529/15, ECLI:EU:C:2017:419 și Hotărârea din 3 octombrie 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland și alții, C-197/18, ECLI:EU:C:2019:824.

([17]) A se vedea Hotărârea în cauza C-82/17 P, punctul 69.

(26) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta"), în special necesitatea de a prevedea un nivel ridicat de protecție a mediului în politicile Uniunii (articolul 37, dreptul la bună administrare (articolul 41 și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47. Prezentul regulament contribuie la eficacitatea sistemului de control administrativ și judiciar al Uniunii și, în consecință, consolidează aplicarea articolelor 37, 41 și 47 din Cartă și, prin urmare, contribuie la statul de drept, consacrat la articolul 2 din TUE.

(27) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele (g) și (h) se înlocuiesc cu următorul text:

„(g) «act administrativ» înseamnă orice act fără caracter legislativ adoptat de o instituție sau de un organ al Uniunii, care are efecte juridice externe și care conține dispoziții care ar putea să contravină dreptului mediului în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (f);

(h) «omisiune administrativă» înseamnă neadoptarea de către o instituție sau de către un organ al Uniunii a unui act fără caracter legislativ cu efecte juridice externe, în cazul în care această neadoptare ar putea să contravină dreptului mediului în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (f)."

2. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Orice organizație neguvernamentală sau alți membri ai publicului care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 11 sunt îndreptățiți să introducă o cerere de reexaminare internă la instituția sau organul Uniunii care a adoptat un act administrativ sau care, în cazul unei pretinse omisiuni administrative, ar fi trebuit să adopte un astfel de act, pe motiv că actul sau omisiunea respectivă contravine dreptului mediului în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (f).

O astfel de cerere se formulează în scris și se introduce în termen de opt săptămâni de la data adoptării, notificării sau publicării actului administrativ, reținându-se cea mai recentă dintre aceste date, sau, în cazul unei pretinse omisiuni administrative, în termen de opt săptămâni de la data la care ar fi trebuit să fie adoptat actul administrativ. Cererea precizează motivele reexaminării.

(2) Instituția sau organul Uniunii menționat la alineatul (1) ia în considerare orice astfel de cerere, cu excepția cazului în care aceasta este vădit neîntemeiată sau în mod clar nefondată. În cazul în care o instituție sau un organ al Uniunii primește mai multe cereri de reexaminare a aceluiași act administrativ sau a aceleiași omisiuni administrative, instituția sau organul poate hotărî să conexeze cererile și să le evalueze în cadrul unei proceduri unice. Instituția sau organul Uniunii își motivează poziția în scris cât mai curând posibil, dar în cel mult 16 săptămâni de la expirarea termenului de opt săptămâni stabilit la alineatul (1) al doilea paragraf.";

(b) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În orice caz, instituția sau organul Uniunii se pronunță în termen de 22 săptămâni de la expirarea termenului de opt săptămâni prevăzut la alineatul (1) al doilea paragraf."

3. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) O cerere de reexaminare internă poate fi introdusă, de asemenea, de alți membri ai publicului, sub rezerva următoarelor condiții:

(a) aceștia demonstrează că presupusa încălcare a dreptului Uniunii în domeniul mediului aduce o atingere drepturilor lor și că, în comparație cu publicul larg, aceștia sunt afectați în mod direct de o astfel de încălcare; sau

(b) aceștia demonstrează că există un interes public suficient și că cererea este susținută de cel puțin 4 000 de membri ai publicului care își au reședința sau sunt stabiliți în cel puțin cinci state membre, cel puțin 250 de membri ai publicului venind din fiecare dintre statele membre respective.

În cazurile menționate la primul paragraf, membrii publicului sunt reprezentați de o organizație neguvernamentală care îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (1) sau de un avocat cu drept de exercitare a profesiei în fața unei instanțe a unui stat membru. Organizația neguvernamentală sau avocatul respectiv cooperează cu instituția sau organul Uniunii în cauză pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile cantitative prevăzute la primul paragraf litera (b), după caz, și, la cerere, prezintă dovezi suplimentare în acest sens.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura aplicarea într-un mod transparent și coerent a criteriilor și condițiilor menționate la alineatul (1) și la alineatul (1a) al doilea paragraf.”

4. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 11a*

Publicarea cererilor și a deciziilor finale și sistemele online de primire a cererilor

(1) Instituțiile și organele Uniunii publică toate cererile de reexaminare internă cât mai curând posibil după primirea lor și toate deciziile finale privind cererile respective cât mai curând posibil după adoptarea lor.

(2) Instituțiile și organele Uniunii pot institui sisteme online de primire a cererilor de reexaminare internă și pot solicita ca toate cererile de reexaminare internă să fie transmise prin intermediul sistemelor lor online.”

5. Articolul 12 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care instituția sau organul Uniunii nu acționează în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) sau (3), organizația neguvernamentală sau ceilalți membri ai publicului care au introdus cererea de reexaminare internă în temeiul articolului 10 pot sesiza Curtea de Justiție în conformitate cu dispozițiile relevante ale tratatului.”

6. În întregul text al regulamentului, trimiterile la dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene (Tratatul CE) se înlocuiesc cu trimiteri la dispozițiile corespondente ale TFUE și se efectuează toate modificările gramaticale necesare.

7. În întregul text al regulamentului, inclusiv în titlu, cuvântul „Comunitate” se înlocuiește cu cuvântul „Uniune” și se efectuează toate modificările gramaticale necesare.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 punctul 3 litera (a) se aplică de la 29 aprilie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 6 octombrie 2021.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
D. M. SASSOLI	A. LOGAR